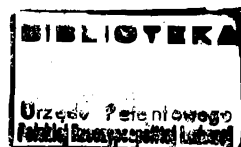

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

H046 1/18

Nr 22685.

Kl. 21 a⁴, 72/04.

Telefunken Gesellschaft für drahtlose Telegraphie m. b. H.
(Berlin, Niemcy).

Odbiornik radjofoniczny z anteną świetlną.

Zgłoszono 18 kwietnia 1934 r.

Udzielono 17 stycznia 1936 r.

Pierwszeństwo: 9 maja 1933 r. (Niemcy).

W nowych odbiornikach radjofonicznych przewidziano znów niedawno tak zwane anteny świetlne. Są to połączenia obwodu wejściowego z siecią oświetleniową przy pomocy małych kondensatorów, umożliwiających odbiór bez specjalnej anteny. Prócz tego taka antena świetlna winna umożliwiać jeszcze przyłączanie zwykłej anteny zewnętrznej lub anteny pokojowej, przyczem należy zwrócić uwagę na to, aby przy przyłączaniu anteny zewnętrznej nie działała antena świetlna.

Okazuje się, że przy odbiornikach z bardzo dużym wzmocnieniem wielkiej częstotliwości nie wystarcza odłączenie tylko anteny świetlnej. Mianowicie czułe ob-

wody siatkowe leżą w pobliżu bezpośredniego połączenia z siecią oświetleniową, tak iż mogą przejmować wskutek tego zakłócenia.

Według wynalazku trudności te usuwa się w ten sposób, że jednocześnie z przyłączeniem anteny zewnętrznej uziemia się stale włączoną anteną świetlną.

Fig. 1 uwidoczniła rozpatrywaną część układu odbiorczego, w którym jest przewidziane przełączanie według wynalazku. Przy pracy bez anteny zewnętrznej obwód siatkowy wzmacniającej lampy wielkiej częstotliwości 1 jest połączony z biegunem sieci oświetleniowej L poprzez kondensatory C_1 , C_2 i kontakt 2. Po wstawieniu an-

teny zewnętrznej *A* w przewidzianą do tego celu tulejkę *B* trzpień 5, wykonany z materiału izolacyjnego, otwiera kontakt 2 i uziemia jednocześnie antenę świetlną w punkcie 3.

Fig. 2 uwidocznia przykład konstrukcyjnego zrealizowania tego pomysłu. Cyfra 1 oznacza płytkę izolacyjną, przymocowaną do skrzynki aparatu, a cyfra 2 — tulejkę antenową, w którą wchodzi przez odpowiedni otwór część izolacyjna 3, przymocowana do sprężyny 4, połączonej z anteną świetlną. Sprężyna ta styka się swym górnym końcem z trzpieniem 5 tulejki antenowej 2.

Po wstawieniu wtyczki do tulejki antenowej trzpień 5 odsuwa się, a sprężyna

4 opiera się o sprężynę 6, połączoną z gniazdkiem uziemienia 7 odbiornika.

Zastrzeżenie patentowe.

Odbiornik radjofoniczny z anteną świetlną, znamienny tem, że jest zaopatrzony w samoczynnie działający wyłącznik, który przy przyłączaniu anteny zewnętrznej uziemia antenę świetlną.

Telefunken Gesellschaft
für drahtlose Telegraphie
m. b. H.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

